

Výročenka 2019/2020

Školní rok 2019/2020 se rozjel ve svižném tempu. Vyučující po absolvování několika vzdělávacích programů nastartovali práci ve třídách a již v září žáci podnikli mnoho aktivit jak školních tak mimoškolních. Začali jsme učit v tandemu i v jiných předmětech než je angličtina. Opět jsme zvali rodiče a prarodiče do školy, aby do školního dění vnesli i něco z praktického života. Když jsme v říjnu opouštěli školu při nácviu požárního poplachu, nikdo z nás si ani na vteřinu nepomyslel, že školu budeme opouštět v tomto školním roce ještě jednou. A návrat nebude tak rychlý.

Nouzový stav, kdy žáci nemohli do školy, zastavil všechny naše plány, které jsme společně s žáky měli. Nemohli jsme se společně učit, neodjeli jsme na lyžařský kurz, neodjeli jsme ani na jednu exkurzi v rámci paměťových institucí a neodjeli jsme ani na školní výlety a školu v přírodě. Učení se přesunulo do domovů žáků. Učitelé společně tvořili výukové materiály, ale nemohli jsme pokračovat ve společných výukových aktivitách v rámci třídy i školy. I přesto, že vyučující mimo vyplněných úkolů, dostávali zprávy od žáků, chyběla nám všem naše pospolitost.

Nouzový stav také zastavil práci na první školní ročence, kterou jsme se rozhodli vydat v rámci oslavy dvaceti let od postavení naší školy.

A tak sice nevznikla tištěná vzpomínka na školní rok, ale věříme, že si ten zvláštní rok v naší velehradské škole připomenete s námi s naší „Výročenkou“, kterou nabízíme v této online verzi.

Cokoliv se stane, jakkoliv zlé se to zdá - život jde dál a zítra to bude lepší.

Mgr. Andrea Olbertová, ředitelka školy

1. TŘÍDA

Třídní učitelka Mgr. Andrea Andrýsková

Andrýsková Vanesa, Andrýsková Vanessa, Berger Jiří, Berger Josef, Bilíková Nicol, Bobreková Bára, Brynda Tobias, Březinová Monika, Dvořáková Kristina, Gottwald Jakub, Chybíková Eliška, Janováč Jiří, Koplíková Ema, Kovaříková Sára, Maňásková Veronika, Novotná Lucie, Pelikán Jan, Prokop Juraj, Řezníček Jiří, Slámová Amálie, Ševčíková Anděla, Tesařová Michala, Toufarová Julie, Zábranská Alžběta

Moji prváči,

každý krok do neznáma je nejistý, ale může vám přinést spoustu nového a zajímavého. I letošní fotografování bylo neobvyklé, přesto jsme to společnými silami zvládli. A já vás ráda vás ve vaší objevitelské cestě životem podpořím.

Vaše třídní učitelka Andrea Andrýsková

ZEPTALI JSME SE NAŠICH PRVÁČKŮ, KTEŘÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov

Bylo to „kúl“, veselý, nejlepší, líbil se trochu, nelíbilo se mi koronavirus, zajímavý, zábavný a veselý, nelíbil se mi COVID 19, líbil se.

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Nouzový stav je něco, co jsem nikdy předtím nezažila, a tak jsem byla, stejně jako všichni ostatní, opravdu zaskočena. Na takovou mimořádnou situaci však nejspíš nebyl připraven nikdo. Podle mě se na podobnou situaci nelze ani nijak připravit, spíše můžeme zpětně čerpat ze zkušeností, které nám nouzový stav přinesl. Člověk nečerpá vždy jen z příjemných událostí, ale setkává se i s těmi méně příjemnými zážitky.

Mně dal možnost poznat, že dokážu lépe hospodařit se svým časem a připomněl mi, že je důležité umět rozlišovat, co je skutečně důležité a co ne, nezabývat se malichernostmi a odložit nepodstatné věci na dobu, až to bude možné. Často se mi totiž stávalo, že jsem musela dělat i tři činnosti naráz.

Také jsem si uvědomila, že mnohem hůře než my dospělí, tento stav snášejí děti a naše babičky a dědečkové. Šití roušek, nákupy a jiné způsoby pomoci byly v tomto období najednou tak samozřejmé.

Nouzový stav mi vzal možnost libovolně se vídat se svými příbuznými a přáteli a připravil mě o můj oblíbený sport, plavání. Kdykoli to šlo, snažili jsme se zabavit prací na zahradě, kde jsme trávili čas opravdu jen v kruhu mé nejužší rodiny. Také jsme si pořídili pejska, který se stal závratnou rychlostí plnohodnotným členem naší rodiny.

Po pracovní stránce mě nouzový stav donutil využívat mobilní aplikace, které bych za normálních okolností nepoužívala vůbec nebo alespoň v mnohem menší míře.

Celá tato situace, na kterou nikdo nebyl připraven, ukázala, že člověk, když musí, zvládne všechno. A když si myslí, že už to nezvládne, vydrží ještě jednou tolik.

Andrea Andryšková

Tak jako mnoho věcí v životě, tak i nouzový stav, který je už naštěstí za námi, s sebou přinesl věci dobré i ty méně dobré. Na začátku zřejmě nikdo z nás netušil, jak dlouhý nakonec bude. A co všechno nás čeká.

Scénáře, které se na nás tlačily z médií, byly neuvěřitelné a hrozné. Měla jsem samozřejmě strach. Ale jak už to bývá, i téhle životní situaci jsem se, stejně jako mnozí jiní, prostě přizpůsobila a naučila se s ní žít. I když to nebylo lehké.

Najednou jsme přišli o veškeré společenské vyžití, o osobní kontakt se svými blízkými, se známými, se sousedy a dalšími lidmi, které jsme skoro denně potkávali v ulicích svých měst a obcí. Všechny běžné zvyky se vytratily. Všechny téměř každodenní jistoty byly pryč.

Já jsem po osmileté pracovní pauze, kterou jsem strávila se svými malými dětmi doma, začala v září pracovat v úžasné velehradské základní škole. Zvykla jsem si na to, že se na mě ze školních lavic každé všední ráno usmívají rozzářené tváře prvňáků. A najednou... Nic! Ze dne na den jsem sklouzla zpátky do běžných domácích povinností a přišla jsem o pocit jakési užitečnosti a naplnění. A bylo mi smutno.

Kontakt se školou se omezil na internetovou a mobilní komunikaci. Znamé tváře se na mě dívali najednou jen z příspěvků na Facebooku nebo školním webu.

Nakonec ale i to bylo fajn. Uvědomila jsem si, jak jsme tvořiví, jak z mála dokážeme udělat moc, jak i přes nepřízeň osudu se snažíme ostatním udělat radost, jak úžasnou máme potřebu sdílet s ostatními své úspěchy, jak zvládáme rozvíjet své schopnosti a dovednosti i v omezených podmínkách, jak se prostě dokážeme nezastavit...

Martina Lukášová, asistentka pedagoga

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK V 1. TŘÍDĚ

Roční hra prváčků – Pohádkový školní rok

Na každý měsíc máme zvolenou jednu klasickou českou pohádku, která nás provází napříč různými předměty, zejm. M, JČ, VV a PČ, TV. Děti plní úkoly různého druhu, např. tajenky, bludiště, příklady, učí se recitovat veršovanou pohádku nebo ji výtvarně ztvární ve skupinách. Za splnění úkolů získávají děti na konci měsíce nápovědu do tajenky, za každým číslem se skrývá určité písmenko. Děti vylustí název autorské pohádky od Miloše Nesvadby.

P	R	I	N	C	E	Z	N	A
8	12	1	3	2	10	11	3	9
J	Á	T	O	CH	C	I		
6	4	13	7	5	2	1		

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

První školní rok je vždy výjimečný. Ani u našich prváků tomu nebylo jinak. Slavnostně zahájili povinnou školní docházku na naší škole a od té chvíle se stali součástí veškerého dění. Kromě celoroční pohádkové hry je čekalo mnoho dalších aktivit a zážitků, nejen kulturních, ale i sportovních či vzdělávacích. Navštívili besedu se spisovatelkou a spolupracovali s místní knihovnou, kde pro ně paní knihovnice připravila program u příležitosti dne stromů. Prvňáčci také ukázali, že jsou skvělí sboroví zpěváci, když nacvičovali svou píseň. Své vystoupení pak převedli na vánočním setkání školy a nadšeně tvořili výrobky na vánočních dílničkách. Užívali si své partnerství se šestáky, kteří si pro ně nacvičili scénky z klasických českých pohádek. Velmi hezkou akcí byla i návštěva druháků, kteří je pozvali na výstavu podzimního ovoce spojenou s ochutnávkou dobrot připravených z nejrůznějších plodů. Snad nejvíce se těšili na možnost předvést před svými rodiči, co se naučili. Jejich ukázková hodina sklídila velký úspěch.

2. TŘÍDA

Třídní učitelka Mgr. Jarmila Mikulincová, Mgr. Eva Chylíková

Bajaja Michal, Kovařík Štěpán Maria, Krystová Adéla, Kříž Jan, Kudrová Sofie, Lukášová Karolína, Maděrová Karolína, Maluš Matyáš, Maňásek Tomáš, Novák David, Oriabinec Richard, Pavlica Matyáš, Polešovský Štěpán, Přikryl Jakub, Rouzek Lukáš, Sedláčková Barbora, Seménková Emílie, Stojaspal Tomáš, Šišmová Marie, Švecová Alžběta, Toufarová Elena, Vaculová Denisa, Valerová Kristýna, Valerová Magdaléna, Michalčíková Jarmila

Milé děti, tento školní rok byl výjimečný a náročný. Všichni jste se ale zvládli naučit plno nových věcí, na které by jinak nebyl čas, a budou se v životě určitě hodit.

Možná jste zjistili, že ve škole je přece jenom fajn.

Přeji krásné prázdniny....

Vaše třídní Eva Chylíková

Milí druháci, i když s vámi nemohu být, myslím na vás a moc vás zdravím.

Vaše třídní Jarmila Mikulincová

ZEPTALI JSME SE NAŠICH DRUHÁKŮ, KTEŘÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Úkoly navíc, nic, učení, úkoly, plnění úkolů, matematika, že jsem to dělala doma, pracovní listy, vyrábění a malování, prvouka, kámoši.

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Paní učitelka, nic, pohyb, kamarádi, spolužáci a škola, kamarádi a paní učitelka, kámoši a florbal, spolužáci.

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Dost blbý, nečekaný, zajímavý, zábavný, dost dobrý, těžký a nečekaný, dobré dny, byl dobrý, zábavný, nečekaný a nepříjemný, nečekaný, nečekaný a zajímavý, hrozný

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Asi to bude znít zvláštně, ale nouzový stav mi dal mnohem víc, než vzal. Mohla jsem každý den pozorovat probouzející se přírodu na zahradě. Najednou nebylo nic samozřejmé, automatické. Začala jsem si více vážit každodenních malých radostí. A vzal – osobní kontakt se známými lidmi, rodinou a hlavně vnoučátky, protože mobil ani Skype ho nemůže nikdy nahradit.....

Eva Chylíková

Ztratila jsem pocit neohroženosti a ujistila se, že absolutně neplatí: člověk = pán tvorstva. Různé pohromy, války, teroristické útoky, hurikán, zemětřesení, tsunami, rozsáhlé požáry, SARS, ebola, či z dávných časů k nám doléhající mor a cholera bylo něco tak vzdáleného. Ani povodně se mé rodiny nijak zvlášť nedotkly. Rozvodněný potůček tekoucí kolem naší zahrady jsme, i když hrozil a burácel, odrazili hradbou prken a pytlů a spodní vodu ve sklepě vyřešilo kalové čerpadlo. Neměli jsme být plný vody a bláta, nespádl nám dům. Takže klid a bezpečí. A najednou něco malé, nepatrnější než nic nás (tedy i mě) donutí nasadit roušky, schovat se do svých domovů a strachovat se o život svých blízkých i svůj. Takže to mi nouzový stav vzal, pocit klidu a bezpečí.

Dal mi dobré vědomí, že ač zahnání do svých domovů, nepřestává mnoho lidí pracovat, že mnoho práce lze vyřešit z domu. Poznání, že jsou mezi námi lidé schopní a ochotní pomáhat. Zdravotníky počínaje a švadlenkami šijícími roušky konče. Že nejsme stádo ovcí zahaných do kouta. Byl to pro mne navzdory číhajícímu nebezpečí čas zklidnění, rozjímání a nových poznání. Já osobně jsem se přiučila něco málo na počítači. Aťák ze mne sice nebude, takové znalosti jsou mi pořád (nejspíš navždy budou) vzdálenější než slunce od země. Já jsem, mohu-li to tak přirovnat, nedoletěla ještě ani na měsíc. Ale i za to málo jsem ráda. A taky jsem mohla trošičku nahlédnout na způsob práce pedagogů skrz pořad Učí Telka a vyslechnout rady a poznatky psychologů a pedagogů prostřednictvím videí. Což pro mne, pro člověka, který docela pozdě zjistil, že ho práce s dětmi baví, mělo velký význam.

.

Soňa Lysoňková, asistentka pedagoga

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK VE 2. TŘÍDĚ

Roční hra druháků – Rok s paní Sovou

V tomto školním roce provázela druháky paní Sova, která je vedla ke čtení. Každý žák má svoji sovu, kterou jsme si vyrobili v praktických činnostech a výtvarné výchově.

Úkol: přečíst pět básniček nebo seznámit třídu s dětským časopisem, který odebírají - přečteli, ale hlavně přinést přečtenou knihu. Odměnou jsou peříčka, která si lepí do své sovy. Další peříčka budou za čtení knihy na pokračování ve třídě. Pro ty, kteří nasbírají peříčka na celou sovu, je připravená odměna - malovaný Čtenářský deník. Všichni v něm najdou mnoho zábavných úkolů.

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

Školní rok utekl jako voda a my jsme vzpomínali, co všechno jsme v něm zažili a co se nám nejvíc líbilo. Zážitků bylo skutečně mnoho. Každému se líbilo něco jiného. Klukům hasičský poplach, kdy jsme pod rouškou dýmu prchali ze školy. Jiným výstava Leonarda da Vinci, lyžařský zájezd, či různé tvoření v pracovním vyučování.

Nejkrásnějším zážitkem pro většinu dětí však byl den stromů. Přinesli jsme si do školy různé plody, které rostou na stromech a výrobky z nich. Bylo toho, až se stoly prohýbaly. Misky plné jablíček, hrušek a ořechů, různé ovocné marmelády, čaje a kompoty. Ořechové sušenky a jiné dobroty. Některé děti přinesly i plody, které na stromech nerostou. Byly mezi nimi dýně,

papriky, mrkev, cibule a česnek. Nejprve jsme si o všech těch plodech a výrobcích povídali, a pak přišla na řadu soutěž.

Paní učitelka s paní asistentkou nám zavázaly oči, dávaly nám ochutnávat kousky ovoce a zeleniny a my jsme hádali co to je. Když vám dá někdo do pusy kousek jablíčka nebo mrkev, je to dobré. Zakousnete-li se však nečekaně do česneku či cibule, trošičku vám i slzičky naskočí. Protože jsme však děti statečné, ničeho jsme se nezalekli, všechno ochutnali a hlavně poznali. Do třídy přišli i prvňáčci a s nadšením se s námi pustili do soutěže.

Po soutěži jsme se vrhli do konzumace všech těch dobrot a naplnili si břicha až k prasknutí.....

3. TŘÍDA

Třídní učitelka Mgr. Kateřina Švecová

Andrýsek David, Březinová Nikola, Horka Přemysl, Chamradřová Eliška, Chlachulová Eliška, Jurák Tadeáš, Krystová Anna, Misíková Anna, Misíková Marie, Pozdíšek Radim, Rozbroj Patrik, Rozbrojová Helena, Rozsypálková Natálie, Salingerová Klára, Slámová Tereza, Slavíková Anežka, Šebestová Tereza, Šmíd Štěpán, Štěpánek Pavel, Veselý Jan, Kuglér Leonard

Když se tak dívám na všechny tváře mých skvělých a šikovných žáků, často přemýšlím, jaké povolání si asi se svým nadáním vyberou. Ve skutečnosti bude asi jedno, jestli budou řemeslníci, kuchaři, umělci, právníci, lékaři, policisté, veterináři, učitelé, nebo je osloví úplně jiné povolání.

Pevně však věřím, že si vybudují „zdravý rozum“, zůstanou především dobrými lidmi a navzájem si budou stále vstřícnými a laskavými přáteli, i když časem opustí školní lavice.

V to ze srdce doufá a všem přeje třídní učitelka Kateřina Švecová.

ZEPTALI JSME SE NAŠICH ŽÁKŮ, KTEŘÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Že jsem se mohl učit venku, vymalovávání obrázků, že jsem dělala úkoly na zahradě, učení na zahradě, málo učení, cvičení, tělocvik, že jsem ty úkoly udělal rychle a pak jenom ta praktické úkoly a bylo hotovo, že mamka učila přes Skype a já jsem měl přestávku v učení, bavilo mě se učit.

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Neměl jsem kámoše, interaktivní tabule, chyběli mi kamarádi a kamarádky a učitelka, byla jsem doma spokojená, přestávky a svačiny.

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Jiný, geniální rok, zvláštní, jiný, v pohodě, zvláštní 3. třída, zajímavý, obyčejný, dobrý, zábavné prázdniny.

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Osobně doufám, že mi zkušenost s pandemií virového onemocnění COVID 19 nic zásadního nevzala. Musela jsem se ale vyrovnat se skutečností, že jsem neměla možnost plnohodnotně vykonávat svou profesi. Uzavření škol přišlo jako blesk z čistého nebe. Než jsme se všichni stačili vzpamatovat, nastala distanční výuka a přinesla s sebou spoustu nových požadavků a podmínek pro nás pro všechny. Z pozice učitelky můžu říct, že žádná alternativní forma či metoda výuky není schopna nahradit vzájemnou interakci mezi dětmi a učitelem, osobní přístup a atmosféru ve třídě. Zkrátka mně chyběli žáci a možnost pracovat s nimi naživo.

V digitální sféře nastala nutnost každotýdenní vysoké produkce nových výukových materiálů provázaných do uceleného projektu. Nejsem zrovna typ, který se v projektech vyžívá. Spíš automaticky každodenně propojuji informace a hledám souvislosti. A tak mně zpočátku dalo velkou práci „naladit se projektově“. Všechny mailové, messengerové a Whatsappové zprávy od rodičů nebo dokonce mých žáků však pro mě byly velkou motivací a hnacím motorem k další práci. Stejně jako všichni ostatní jsem také musela vyjít ze zóny komfortu, upravit denní režim, návyky a osobní styky s jinými. Naštěstí máme obrovskou výhodu v tom, že žijeme na vesnici a máme kolem sebe spoustu volného soukromého prostoru. Každodenně jsem si uvědomovala, že ne všichni mají stejné životní podmínky. Obyvatelé městských bytů museli v době omezeného vycházení snášet opravdu velký stres.

Všichni mluví o tom, že nastala doba zklidnění, zpomalení, možnosti trávit čas s rodinou. Takto jsem minulý čas vůbec nevnímala. Naopak, čas byl velmi nabitý aktivitami a různými pracemi. Co se týká výuky, za pochodu jsem měnila své návyky, snažila se žít do role rodičů i dětí, které se doma potýkali se zvládnutím nově nastavených podmínek. A protože jsem současně byla i v roli rodiče, plně jsem si uvědomovala, jak obtížné je pro ně donutit děti k práci v takto změněných podmínkách. Děti daleko raději plnily běžné domácí aktivity, než aby sedly k jednoduchým školním úkolům. Uplynulá doba nám všem připomněla, že nejsou jen hezké časy, ale že může nastat i doba, kdy se musíme omezit. Věřím, že nás prožité období zocelilo, v budoucnu snížíme své požadavky na komfort a upřednostníme raději pozitivní vztahy s lidmi ve svém okolí.

Kateřina Švecová

Tento nouzový stav mi dal čas. Čas na přemýšlení, na zklidnění, na práci, na nejbližší rodinu. Čas na uvědomění si, že zdraví je jedno z nejdůležitějších a každý nemá takové štěstí, aby ho měl. Čas na to, aby si člověk uvědomil, že ne vše je automaticky, ale je potřeba se radovat i z maličkostí. Nouzový stav dokázal dělat s lidmi to, co mysleli, že nezvládnou, a stejně tak to bylo se mnou. Díky tomuto stavu a této izolaci člověk dokázal a musel posunout své limity, o kterých myslel, že je ani nepřekoná.

Nouzový stav mi vzal kontakt s rodinou, dětmi ze školy, kolegy, přáteli. Vzal mi možnost osobního setkávání. Vzal mi osobní svobodu a jistotu a na nějakou chvíli pocit bezpečí. Přítomný pocit strachu a beznaděje.

Adéla Ševčíková, asistentka pedagoga

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK VE 3. TŘÍDĚ

Roční hra třetáků - Cesta objevitele

Ročníková hra byla zaměřena na poznávání nejbližšího okolí školy. Během roku žáci získávali každý den razítka (při splnění všech základních podmínek - slušné chování, splněný domácí úkol), další za nadstandartní aktivity. Při získání deseti razítek se dostali k metě, kdy získali indicii, která se vztahuje k nějakému velehradskému místu a kousek mapy, kterou překreslí do společného plánu. Jakmile většina třídy postoupila na danou metu, místo na Velehradě jsme navštívili. Většinou jsme si k této aktivitě domluvili odborného průvodce. Na konci školního roku jsme měli mít nakreslenou celou mapu a povědomí o asi 24 zajímavých místech na Velehradě. Naše plány však byly nečekaně pozastaveny. I tak jsme si motivační hru náležitě užili a poznávali jsme místo nejkrásnější, náš domov!

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

Naše třetí třída prožila rok plný zážitků, kamarádství a úspěchů v různých oborech: poznávacích, sportovních, hudebních, výtvarných, literárních, rukodělných, tvořivých...

Na začátku září jsme se vypravili na třídní adaptační kurz pod záštitou projektu Paměťové instituce. Program byl nabitý a střídalo se poznávání přírody, historie a kultury se sportem a utužováním třídního kolektivu. Navštívili jsme Arboretum Nový Dvůr, Slezské zemské muzeum v Opavě, Pěchotní srub v Darkovičkách, Památník II. světové války v Hrabyni, Zbrašovské aragonitové jeskyně, Arcidiecézní muzeum v Olomouci a zámek Bučovice. Na tento výlet často a s radostí vzpomínáme.

Během školního roku každý přidal k lepšímu své schopnosti a nadání a v celku jsme tak vytvořili skvělý tým, který se s chutí vrhal do dalších školních nejen povinností, ale i zábavy. Prostě parta byla skvělá a naše "soukolí" nepřetržitě a bez problémů odměřovalo čas strávený ve vzájemném poznávání, ale i poznávání našeho nejbližšího okolí. Za splněné úkoly jsme totiž putovali na Cestě objevitele a na Velehradě jsme stihli navštívit řadu zajímavých míst, třeba Stojanovské vinné sklepy, hasičskou zbrojnici, muzeum, poštu, obecní úřad, kde jsme se seznámili s obecními kronikami, klášter, baziliku a další zajímavosti.

Všichni rádi vzpomínáme na návštěvu kina s příběhem ovečky Shaun, projekt „Hasiči“, kdy ve škole „hořelo“ a my jsme trénovali evakuaci. Dobrovolní hasiči nám pak předvedli výzbroj a výstroj v celé své kráse do nejmenších detailů. Také všechny sportovní aktivity patřily mezi top zážitky. A je jedno, jestli to byla běžná hodina tělocviku, výuka plavání nebo atletické závody. Prostě rok utekl jako voda a máme plno zážitků a na památku je máme všechny uložené nejen v našich myslích, ale také v třídní kronice.

4. TŘÍDA

Třídní učitelka Mgr. Jana Stránská

Hrobařová Karolína, Husaříková Aneta, Chytka Damián, Janík Tomáš, Lužová Marie, Malušová Ellen, Maňásková Tereza, Matějková Eliška, Medková Eliška, Pavelka Lukáš, Pelikán Jakub, Petrželková Klára, Procházková Marie, Sedláčková Anna, Skryjová Lucie, Slámová Nikol, Stránský Jan, Tomčala Lukáš, Úrichová Julie, Valenta Martin, Vyhnalík Vítek, Pham Phu Ngoc, Varšányi David

Jedno japonské přísloví říká, že žádná cesta není dlouhá s přítelem po boku.

Čtvrtáci, pamatujte si, že v naší třídě jich máte spoustu.

Vaše třídní učitelka Jana Stránská

ZEPTALI JSME SE NAŠICH ČTVRŤÁKŮ, KTERÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Mohli jsme déle spát a jít pozdě spát, mohli jsme si hrát se zvířátky, mohli jsme dělat přestávky, kdy chceme, mohli jsme přeskakovat z Čj do M apod., mohli jsme chodit ven, mohl/a jsem hrát s kamarádem na počítači, herbář, všechno, byla jsem doma, měl/a jsem čas na úklid, měl/a jsem víc volného času, málo úkolů, zábavné úkoly.

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Kamarád, paní učitelka, nebavilo mě učení, nic, mohl jsem spát do 9:00????

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Adapták, super, nic moc, zajímavý, lepší učivo, nic, nepopsatelné, celkem nuda.

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Největším darem nouzového stavu byl čas, který jsem mohla intenzivně strávit s vlastní rodinou. První týden klid, druhý týden stupňující se požadavky jak pracovní, tak rodinné, a další týdny přinášely nové a nové pracovní podněty a povinnosti. Další důležitou věcí, kterou mi tento čas dal, byla potřeba a touha po běžné lidské komunikaci. Také nesmím zapomenout na nový počítač, abych mohla začít s online výukou prostřednictvím Skypu.

Vzal mi lidský kontakt a vzájemné sdílení. Po telefonu, Skypu, mailu či WhatsAppu to není ono. Vzal mi inspiraci k práci, kterou mi dennodenně poskytují mí žáci. Zásadní myšlenkou při sestavování úkolů na jednotlivé týdny bylo, aby úkoly byly smysluplné a žáky bavily. Uvědomila jsem si, že bez vzájemné interakce není možné dosáhnout kýženého výsledku. A samozřejmě nezanedbatelnou finanční částku, kterou z mého účtu vyluxoval nový počítač. Vždy je něco za něco.

Jana Stránská

Nouzový stav mi dal čas na regeneraci a doděláním odložených úkolů a jiných restů, do kterých se mi dlouho nechtělo, takže i dobrý pocit že mám splněno, dále zdokonalení se v ICT technologiích, aby mi šlo v pohodě pracovat z domu. Jako další a důležitý bod je pro mě nový pohled na to, co je na světě opravdu důležité (zdraví, láska, přátelství – při omezeném kontaktu s nejbližšími) a poslední a nejdůležitější věc - je přesvědčení o tom, že všichni, bez ohledu na to jací jsme, se dokážeme vzájemně podporovat a pomáhat si, ... a na to jsem velmi hrdá.

Naopak mi nouzový stav vzal úplně pojem o čase (co je za den), dále pravidelnost v každodenních činnostech a jejich dodržování (cvičení) a nakonec - a to bylo nejhorší, že mi hodně omezil přímý kontakt s rodinou v zahraničí.

Zuzana Chytilová, asistentka pedagoga

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK VE 4. TŘÍDĚ

Roční hra čtvrtáků – Toulky přírodou

Čtvrtá třída se v 1. a zčásti ve 2. pololetí věnovala tématu *Toulky přírodou*. Příroda sama o sobě je dosti široké téma.

Děti mají ve třídě rozvěšeny metry z IKEA a na nich jsou připnuty barevné kolíčky. Za jakoukoliv aktivitu týkající se přírody se mohou na metru posouvat směrem dolů. Posouvají se po palcích, aby byl posun pro děti dostatečně čitelný. Např. v září nosily děti do školy ozdobné dýně (tedy 1 posun). Ovšem mohou se posunout i po více políčkách, vše záleží na náročnosti aktivity a na samotné individualitě dítěte.

Po návratu do školy zahrnujeme i další témata.

Zařazovala se rovněž skupinová práce, samostatná práce. Frekvence a náročnost úkolů, s níž souvisí i počet získaných polí, jsou plně v kompetenci všech vyučujících, napříč všemi předměty.

Cílem hry je posílit vztahy mezi žáky třídy. Společným cílem všech vyučujících je najít oblast, ve které dítě vyniká a aby zaplnilo svůj metr.

Pokračujeme i nyní po návratu do školy. V den vydávání vysvědčení vyhodnotíme celou hru.

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

Největším a nezapomenutelným zážitkem letošních čtvrtáků byl adaptační pobyt. Děti se blíže poznaly s novou paní učitelkou, sestavily si pravidla třídy, zahrály spoustu her a navštívily nová a zajímavá místa. Na co nejvíce vzpomínají?

Líbilo se mi, že jsme mohli dělat tajně večer párty. A líbily se mi všechny ty výlety!

Líbily se mi Punkevní jeskyně. Byly tam krásné krápníky. Ale nejvíc se mi líbila výstava Fauna Moravy.

Mně? Pohádka o lišce Bystroušce a projížďka na lodičkách v Punkevních jeskyních.

Líbila se mi Macocha, ale nejvíc loďky.

Moc se mi líbilo, že jsme projížděli jeskyní, která byla zaplavená, a taky se mně líbilo, jak nám paní vyprávěla pověsti.

Byly tam hodně dobré hry a zábava. A hodně jídla.

Líbilo se mi všechno, ale nejvíce Okouzlení Afrikou. Užila jsem si také aktivity během cest a volného času.

Nejlepší bylo na adaptáku jídlo.

Adapták byl super. Líbilo se mi úplně všechno.

Líbilo se mi, když jsme si vyráběli svoje pravidla třídy. Ale bylo mi líto těch vycpaných zvířátek.
(Fauna Moravy)

Nejlepší byla Macocha. Nasmáli jsme se tam. Pan průvodce říkal, že tady mají kouzelnou vodu.
Když se jí napijeme, budeme chodit celou noc záchod.

Jak vidíte, probudil se v nás tajemný duch cestování. Už nyní se těšíme na všechny další výlety!

Čtvrťáci

5. TŘÍDA

Třídní učitel Mgr. Pavel Pospíšil

Bílková Lenka, Hlúšek Michal, Tománek Matyáš, Kromková Viktorie Marie, Lorencová Anna, Matějková Anna, Mergentalová Jana, Müller David, Pelikán Radek, Růžička Michal, Pilková Alžběta, Rozbroj Vít, Skryjová Adéla, Straková Amálie Anna, Špičák Matěj, Švecová Terezie, Toček Vojta, Vaculová Laura, Valerová Alžběta, Vlček Jakub, Stašek Lukáš, Krupová Silvie

Milí přátáci,

nezadržitelně se blíží konec školního roku a loučení. Já se hrozně nerad loučím. Prožil jsem s vámi krásné dva roky života, byli jste moji první žáci v této škole a už teď vím, že mi budete moc chybět. Budu vzpomínat na vaše úsměvy, na společné hezké chvíle, radosti i starosti, úspěchy, zážitky a srandičky, které jsme prožívali. Doufám, že mi odpustíte, že jsem vás často trápil s učením a snažil vás vychovávat, věřte tomu, že to bylo k vašemu dobru a mělo to správný směr a cíl. Chtěl bych vám popřát krásné prázdniny, hodně zážitků, ať se vám daří, co se dařit má a po prázdninách svěží vítr do plachet, správný směr a příjemnou plavbu dalším životem ke splněným přáním.

Váš pan učitel Pavel Pospíšil

ZEPTALI JSME SE NAŠICH ŽÁKŮ, KTERÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Přírodověda, psaní příběhů, pozdější vstávání, organizace času, více volna, delší spánek, učení přes počítač, chat, trávení více času s rodinou, nic, klid, plnění úkolů a přestávky kdykoliv, více jsem byl venku, spánek.

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Spolužáci, pan učitel, normální režim, tělocvik a přírodověda, přátelé, vyučující, kamarádi

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Zajímavý, jedinečný, neobvyklý, skvělý, docela dobrý, špatný, nudný, zmatený, divný, úlet, strašný, stres a utrpení, byl jiný.

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Nouzový stav, tato podivná doba, která nám znemožnila chodit do školy a vyučovat, jak jsme byli zvyklí, přinesla i pozitiva a nové směry ve vzdělávání. Pro mě byl velký přínos ve způsobu vyučování a zadávání úkolů. Můžu říct, že jsem se zdokonalil v přípravě projektové výuky, kterou jsem doposud používal jen v malé míře. Zjistil jsem, že prostřednictvím projektu se dá procvičit velké množství naučených vědomostí a dovedností, které se prolínají všemi předměty. Vymyslet téma projektu, použít v něm takové úkoly, aby děti zaujaly, aby byly i zábavné a rozvíjely jejich kreativitu a kritické myšlení, aby žáky podněcovaly k hledání informací, třídění, logickému myšlení a spoustě dalších aktivit, to byly úkoly, které jsem každý týden řešil. Tyto projekty, bylo jich celkem 12, mě osobně posunuly v učitelské praxi mnohem dál, naučily mě tvořivosti, hledání nápadů na internetu, přemýšlení v souvislostech a našly by se i další aspekty. Určitě v budoucí učitelské praxi budu projektovou výuku zařazovat mnohem častěji, než doposud. Další přínos byly komunikační technologie. Zjistil jsem, že se dá docela zábavně učit prostřednictvím třídní skupiny na WhatsAppu. Například jsem vyfotil na zahradě nějakou květinu, housenku, brouka nebo jinou přírodninu a poslal fotografii do skupiny. K fotografii jsem napsal: „Kdo pozná tuto květinu nebo housenku“? A žáci psali odpovědi. Pak jsem vyhodnotil, kdo správně uhodnul. Takovým způsobem jsme si s žáky navzájem posílali úkoly z různých vědních i uměleckých oborů, řešili je a komentovali, hodnotili a smajlíky si posílali. Opravoval jsem žákům i gramatické chyby v chatu, posílal různé informace a reagoval jsem na jejich dotazy. Navíc se tím utužoval i kolektiv a vztah s učitelem. Snažil jsem se žáky hodně motivovat a vše, co poslali, jsem slovně i pomocí smajlíků hodnotil. Možná by bylo dobré mít v budoucnu třídní skupinu na WhatsAppu a takto občas komunikovat, radit se a sdílet zajímavosti. Zjistili jsme, že tato komunikace je dobrá a prospěšná, ale chtěli jsme jít ještě na vyšší level a přímo se vidět a procvičovat učivo. Žákům jsem navrhnul komunikaci přes Skype. Většina žáků se pravidelně účastnila výuky, opakovali jsme učivo matematiky, češtiny a angličtiny. Tento způsob výuky byl pro mě a žáky úplně nový a můžu říct, že nás to bavilo. Nebylo to jen učení, ale i povídání a sociální kontakt s ostatními spolužáky. V budoucnu by se

dala taková výuka občas zrealizovat třeba mezi třídami, žáci jedné třídy by něco předváděli nebo zadávali úkoly jiné třídě. Takovým způsobem by se mohla navázat komunikace i s jinou školou. Dobré by také bylo spojit se s žákem, který musel zůstat delší dobu doma, mohl by se tak občas účastnit výuky.

A co mi nouzový stav vzal? Tak byl to především ten osobní kontakt s žáky a kolegy, spoustu školních aktivit, které jsme plánovali a chtěli zrealizovat, školu v přírodě, na kterou jsme se všichni těšili. Rozloučení se třídou na konci školního roku, které jsme si slibovali a hodně hezkých společných chvil.

Pavel Pospíšil

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK V 5. TŘÍDĚ

Roční hra páťáků – Třídní šikula

Žáci získávají za různé aktivity motivační razítka – hvězdičky. Za čtyři získané hvězdičky dostane žák razítko smajlíka šikuly. Cílem je získat co nejvíce razítek šikulů a dostat se na nejvyšší level. Razítka žáci dostávají do žákovských knížek a také na nástěnku, kde mohou vidět, kolik má kdo razítek a na které úrovni je. První vyhodnocení této motivační hry bude na konci prvního pololetí a pak na konci školního roku. Žáci s nejvyšším počtem razítek budou odměněni.

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

Pátáci vzpomínají. Ačkoliv nám v druhém pololetí školního roku zavřeli školu a my zůstali doma a byli tak ochuzeni o spoustu zajímavých školních aktivit, které se měly uskutečnit v druhém pololetí a na které jsme se těšili, přesto jsme v tomto školním roce prožili hodně hezkých chvil, na které budeme vzpomínat. Ať to byly projektové dny Volám 112, nebo Leonardo da Vinci, besedy, workshopy, tandemové výuky a vánoční aktivity, které byly super. Největším zážitkem však bylo dvoudenní Lyžování s úsměvem v Osvětimanech. To jsme si fakt užili. Ačkoliv zima neoplývala sněhem a počasí spíš připomínalo kombinaci podzimu a jara, tak 28.1 a 29.1 se slitovalo a dopřalo nám skvělou lyžovačku. Sněhové podmínky byly příznivé a lyžařský svah dobře upravený. Zažili jsme sněhovou vánici, kterou vystřídaly i paprsky sluníčka. Ubytování v hotelu Malovaný bylo luxusní a jídlo ještě lepší. Večerní povídání a hraní her, dobrá nálada, to vše přispělo k našemu největšímu zážitku v tomto školním roce. Budeme vzpomínat.

6. TŘÍDA

Třídní učitelka Mgr. Romana Bartlová

Čevelová Alexandra, Daňhel Lukáš, Gottwaldová Barbora, Horáček Jakub, Huňka David, Kment Michal, Lapčík Bernard, Macek Petr, Matoušek Daniel, Michalík Vít, Novák Martin, Panáčková Lucie, Pavelka Ondřej, Pešlová Dorota, Sláma Tomáš, Slavík Antonín, Sonntag Pavel, Šebesta Václav, František Šůstek, Krupa Josef, Karolína Varšányiová

Každý z nás je jedinečný, originál. Ale dohromady tvoříme celek. Stejně jako tato fotka. Sice jsme neměli možnost vyfotit se společně, každý z nás si pořídil fotku doma, ale nakonec naše fotky dohromady tvoří „mozaiku třídy“. Tento školní rok byl pro nás všechny jiný, než na jaký jsme zvyklí, v mnoha věcech nový. Téměř 3 měsíce jste strávili ve svých domovech a plnili úkoly doma. Určitě to pro Vás muselo být v mnoha ohledech velmi těžké, nemohli jste se potkávat se spolužáky, trávit čas spolu. I přesto věřím, že na tento školní rok budete vzpomínat rádi, ať už na adapták, první dny na 2. stupni či na hodiny, kdy jste se dozvěděli různé zajímavosti, zasmáli jste se společně, vyzkoušeli si nějaký pokus, práci ve skupinkách...

A proto si važme takových chvil.
Vaše třídní učitelka Romana Bartlová

ZEPTALI JSME SE NAŠICH ŠESTÁKŮ, KTERÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Nicnedělání, nic, mohl sis udělat přestávku, kdy chceš, mohl jsem spát, jak dlouho chci, mohl jsem se učit, kdy chci, nemusel jsem vstávat tak brzo, nepsaní písemných prací, chození ven, Učitelka na ČT2, telefony s paní učitelkou.

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Kamarádi, spolužáci, společnost, to, že nám to doma nikdo nevysvětlil, učitel, který mi poradí, důležité informace, které nás doma nenaučí, paní asistentka.

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Škola doma, nicnedělání, fajn, rozjed 2. stupně, trochu jiný, od 2. pololetí na nic, polovina dělání, polovina lenošení, hrůza, krátký, dobrý, skvělý.

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Díky nouzovému stavu, během kterého jsme neměli možnost chodit do školy, práce, kroužků, nemohli jsme navštěvovat různé památky a účastnit se kulturních a sportovních akcí, jsem si začala těchto věcí mnohem více vážit. Daleko více jsem si uvědomila, že to nemůžeme brát jako samozřejmost. Nouzový stav mi vzal především čas, který jsme ještě mohli strávit společně se třídou. Velkým negativem této, pro nás všechny, nové situace se stalo to, že nebyl možný osobní kontakt s druhými v takové míře, jak jsme zvyklí. Nemohli jsme se setkávat s kolegy a žáky ve škole, s přáteli. Ale nakonec je všechno zlé pro něco dobré. Myslím, že nejen mně, ale i dětem se stýskalo po škole, spolužácích a kamarádech. Nyní ještě daleko více spatřuji důležitost v osobním setkávání, které je nezbytnou součástí správného fungování dobrého kolektivu. Taktéž bylo složitější vysvětlit žákům nejasnosti v dané problematice a cvičeních, které žáci plnili ve svých domovech. I žáci si, dle mého názoru, uvědomili, že daleko lépe porozumí učivu ve škole. I z tohoto důvodu se domnívám, že se na návrat do školy těším nejen já, ale i žáci, což vnímám jako velký přínos.

Romana Bartlová

Karanténa mi nejvíce vzala společenský život. Chyběl mi zavedený režim s kolegy i našimi žáky. Chyběla mi jejich společnost. Také jsem se těšila na výlet se šestáky a netradiční Den učitelů spojený s meziročníkovým vyučováním, na které jsem se bedlivě a dlouho připravovala. V neposlední řadě nesmím opomenout na povídání s kolegy při výborném poledním jídle od našich kuchařek.

Karanténa mě utvrdila ve skutečných hodnotách života. Záležitosti v mé denní rutině, které jsem dříve považovala za samozřejmost, se nyní ukázaly jako velmi podstatné v mém životě. Chození do práce nebo i dříve obyčejný nákup se stal nezvyklým dobrodružstvím. V rodině jsme byli nuceni spolu trávit mnohem více času, což nás dovedlo k lepšímu vzájemnému poznání, toleranci a respektu.

Karanténa mně ukázala, že i v mimořádných podmínkách dokáží mobilizovat své schopnosti. Nejen kuchařské, šicí, ale také sociální při pomoci bližním, zejména starším sousedům v nouzi. Co mi také tento režim přinesl, je to, že jsem své kolegy poznala z jiného úhlu. Velmi mile mě dokázali překvapit. Přesvědčila jsem se, že dokážeme být s kolegy flexibilní, umíme společně komunikovat a jsme schopni odvést kvalitní práci při nestandardních podmínkách a taktéž dokončit náročné projekty.

Dana Moudrá, asistentka pedagoga

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK V 6. TŘÍDĚ

Projektová výuka – Po stopách starověkého Egypta

Žáci 6. třídy pracovali v průběhu prvního a na začátku druhé pololetí na projektu „Po stopách starověkého Egypta“, díky němuž se dozvěděli mnoho zajímavostí. Žáci pátrali po informacích nejen v hodinách dějepisu, ale také v dalších předmětech. Jelikož jsme se v letošním školním roce v dějepise učili o dějinách nejstarších starověkých států, naše první stopy směřovaly právě do hodin tohoto předmětu. Žáci ve skupinkách zpracovávali vybraná témata týkající se starověkého Egypta. Jedna skupinka například zjišťovala a hledala zajímavosti o pyramidách, druhá skupinka o egyptských panovnících, další o starověké architektuře a významných stavbách apod. Nakonec žáci vytvořili přehledy nejdůležitějších informací na tvrdé papíry, které výtvarně doplnili. Další stopy zavedly žáky do hodin matematiky, kde měli možnost vyzkoušet si počítání matematických pyramid a zopakovat si tak různé matematické operace. V českém jazyce jsme se společně podívali na pověst o starém Egyptě z knížky od Eduarda Petišky – Příběhy, na které svítilo slunce. Žáci pracovali s ukázkou a odpovídali na různé otázky, díky nimž si procvičili porozumění textu. Nechyběla ani mluvnická cvičení jako určování slovních druhů, podmětu a přísudku atd.

Poté kroky šestáků, coby historických badatelů, zamířili do hodin zeměpisu, kde si přiblížili a pobavili se o geografických podmínkách, např. kde Egypt leží, jaké jsou zde přírodní podmínky, významné řeky, podnebí a jaké plodiny se zde pěstují. V anglickém jazyce si žáci vytvořili obrázkové slovníky týkající se starověkého Egypta. V hudební výchově měli žáci možnost zhlédnout ukázkou z muzikálu Kleopatra. Na závěr si v hodinách výtvarné výchovy vytvořili nejrůznějšími technikami nejen obrázky pyramid, ale i faraónů, posvátných zvířat, šperků, sošek, staveb atd. V pracovních činnostech si naši šestáci vyrobili vlastní papírovou pyramidu. Může se zdát, že se jedná o velmi jednoduchou záležitost, ale věřte, že je to „fuška“. Cílem tohoto projektového vyučování bylo přiblížit si téma starověkého Egypta zábavnější formou a propojit toto téma napříč jednotlivými předměty.

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

Tento školní rok byl pro naše šestáky v mnoha směrech nový. Žáci po pěti letech opustili první stupeň a přestoupili na druhý. Pro většinu z nich nebyly začátky na druhém stupni příliš jednoduché, neboť si museli zvyknout na řadu změn. Nejen, že žákům přibýly nové předměty a také více učiva, ale začali se v hodinách potkávat s různými vyučujícími. Netrvalo to však dlouho a šestáci se velmi rychle „rozkoukali“ a přizpůsobili režimu druhého stupně.

Největším zážitkem v tomto školním roce, na který všichni rádi vzpomínáme, byl adaptační pobyt. Druhý týden v září jsme vyrazili směr Vysočina. Cílem tohoto pobytu bylo nejen poznávání krásných míst naší země, ale především stmelení třídního kolektivu a vzájemné poznávání se s novou třídní učitelkou. Během naší návštěvy jsme měli možnost zúčastnit se hned několika zajímavých výukových programů, jako jsou Příhody lišky Bystroušky, Fauna Moravy, Okouzlení Afrikou, Jak se dříve stavělo aneb Od stromu až k domu, kdy se žáci dozvěděli, jaké tradiční stavební techniky používali naši předci. Dokonce si žáci mohli vyzkoušet různé nástroje, kterými se dříve opracovávalo dřevo, a věřte, že to nebylo vůbec jednoduché. Po třech dnech byl náš pobyt zakončen návštěvou Punkevních jeskyní. Společně s průvodcem jsme zamířili až na samotné dno propasti Macochy, odkud jsme se vydali na prohlídku Punkevních jeskyní. Nebyla to ovšem obyčejná prohlídka, neboť jsme se v prostorách jeskyní téměř po celé dobu přepravovali pomocí lodiček. Pro nás všechny to byl velký zážitek. Třešničkou na dortu byl výborný pan průvodce a jeho naprosto úžasný a vtipný výklad.

V průběhu tohoto školního roku, i přesto, že museli žáci strávit téměř 3 měsíce ve svých domovech a nemohli se potkávat ve škole, zažili spoustu dalších zajímavých akcí a událostí, ale také různých aktivit v jednotlivých předmětech, ať už to byla fyzika v pokusech a laboratorní práce, matematika hrou, kdy si vyzkoušeli zábavnou formou osovou souměrnost, vytvořili půdorys jejich domu, dále hodina literatury a hledání pohádkových dvojic, různé hry v hodinách českého jazyka na procvičování pravopisu, například žáky velmi oblíbená hra „Riskuj“, výroba vrstevnic či sopek v hodinách zeměpisu, mikroskopování v hodinách přírodopisu či vaření v hodinách pracovních činností. Mimo jiné si žáci zopakovali základy první pomoci a na figuríně vyzkoušeli masáž srdce. Také nesmíme opomenout předvánoční bruslení a procházku na Rochus, vánoční besídku a nezapomenutelný Vánoční song od skupiny Mirai v naprosto úžasném podání našich šestáků a neposlední řadě Vánoce, které jsme

společně ve třídě oslavili. V průběhu školního roku si třída vyzkoušela projektovou výuku napříč jednotlivými předměty na téma „Po stopách starověkého Egypta“.

Šestáci toho za letošní školní rok zažili opravdu hodně, a proto je velmi obtížné vybrat pouze jeden zážitek, protože každého z nás oslovilo něco jiného. Věřím, že na letošní školní rok a na vše, co jsme spolu jako třída zažili, budeme rádi vzpomínat.

7. TŘÍDA

Třídní učitel Mgr. David Škrášek

Grufík Martin, Hollá Terezie, Hrobařová Denisa, Husařík Vojtěch, Krysová Kateřina, Kučera Jan Ignác, Mach Filip, Matějková Michaela, Mizera Pavel, Petr Reichman, Stránský Igor, Šmíd Samuel, Šmíd Tadeáš, Švec Vojtěch, Valenta David, Vojáčková Klára, Zelený Ondřej

Vzpomínka na neobyčejnou dobu
David Škrášek

ZEPTALI JSME SE SEDMÁKŮ, KTEŘÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Dějepis, doplňování do počítače, mohl jsem se učit, kdy jsem chtěl, mohl jsem si to naplánovat, kdy to bude dělat, nic, zeměpis, přírodopis, matika, práce s PC, hledání informací na internetu, mohla jsem se poradit s rodiči, internetem, se spolužáky, měla jsem víc času

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Kolektiv, učitelé, nic, tělocvik, kámoši, získávání informací, vysvětlení od učitelů.

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Krátký a rychlý, těžký a složitý, zajímavý, špatný, na nic, nic moc, stál za nic, perfektní, super, byl dobrý, školní rok, nevím nic

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Dal mi spoustu věcí. Jednou z nich je např. to, že bychom se měli občas zastavit a odpočinout si, nehnat se tak dopředu. Trávit více času s rodinou a přáteli a především být rádi, že jsme zdraví a za to, co máme, jelikož spousta lidí na světě se zdaleka nemá tak dobře, jako my.

Vzal mi dočasně možnost chodit do práce, která mě naplňuje. Dále mě mrzí přerušení sportovních soutěží, jelikož věřím, že jsme se svěřenci mohli dosáhnout úplného vrcholu.

David Škrášek

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK V 7. TŘÍDĚ

Projektová výuka v 7. třídě – Den stromů

Výuka zahrnovala mapování významných stromů ve velehradském Háji. Úkolem žáků bylo posoudit jejich stav, zhodnotit jejich význam a následně ve škole v hodině informatiky zpracovat získaná data. Předtím, než se žáci pustili do samotného mapování, jim pan lesník Kollanda přednesl stručný lesnický výklad, zaučení do lesnické praxe a managementu Háje, který mimo jiné zahrnoval kritéria pro hodnocení stavu porostu, příp. posouzení jednotlivých stromů. Počasí nám přálo a celá akce se tedy zdařila na výbornou.

Projekt byl provázán hned několika předměty – matematika, fyzika, přírodopis a informatika. Cílem projektové výuky bylo zahrnout metody kooperativního učení, zapojit kreativní metody výuky, rozvinout kritické myšlení, vést k samostatnosti a zdůraznit praktickou využitelnost poznatků.

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

I přes kratší školní rok, co se týče zážitků, výletů a exkurzí byla spousta věcí, které jsme spolu prožili a zase se o kousek více poznali. Zprvopočátku byli žáci 7. třídy zklamáni, že nestihli lyžařský výcvik, který byl kvůli nouzovému stavu zrušen. Nicméně o tento jedinečný zážitek nebudou připraveni a vynahradí si ho v příštím školním roce. Pojďme ale k zážitkům, které se žákům líbili nejvíce a budou na ně ještě nějakou chvíli vzpomínat. Žáci si velmi pochvalovali předvánoční bruslení na zimním stadionu v Uherském Hradišti, na které někteří jen tak nezapomenou, protože pády a kreace, které byly k vidění, stály opravdu za to. Ti, co neradi bruslí, se zúčastnili vycházky na Rochus a taktéž byli spokojeni. Další v pořadí byla návštěva Živé vody na Modré. Ačkoliv ji žáci velmi dobře znají, tak se sem rádi vracejí. Někteří se zúčastnili exkurze do Krakova a byli nadmíru spokojeni, protože jejich slovy to stálo opravdu za to. Jedním z posledních zážitků, na který žáci rádi vzpomínají je vaření a pečení. Většina žáků se shodla na tom, že výuka z domova byla zajímavá zkušenost a vyhovovala jim.

8. TŘÍDA

Třídní učitel Mgr. Antonín Ťuhýček

Renata Bříšťelová, Jiří Čevela, Ferro Tiziana Anna, Tadeáš Hájek, Matěj Horka, Klára Chytková, Nikola Janíková, Lukáš Králík, Dominik Malý, Šimon Mergental, Natálie Slámová, Eliška Suchánková, Viktor Talaš, Vojtěch Trávníček, Anna Marie Trňáková

„Velkých cílů je možné dosáhnout jedině, když se spojí mnoho lidí dohromady.“

Připravte se. Jdeme do finále.

Váš třídní učitel Antonín Ťuhýček

ZEPTALI JSME SE NAŠICH ŽÁKŮ, KTEŘÍ SE VRÁTILI DO ŠKOLY

Co vás nejvíce bavilo na „škole doma“?

Úkoly, chemie a přírodopis, mohla jsem úkoly plnit svým tempem, mohl jsem spát až do 12.00, pohodlí, domov, klid, vstávat a spát kdy chceme, klid na plnění úkolů, nic, mohla jsem plnit úkoly, kdy jsem chtěla

Co vám nejvíce chybělo na „škole doma“?

Spolužáci, vidět spolužáky a spolužačky, nic, kamarádi, třídní komunita, vysvětlení od učitele

Školní rok shrnutý do jednoho, dvou slov.

Nuda, apokalypsa, skvělý začátek, zábavný, plný překvapení, být doma, chaos, rychlý, zvláštní, neuspořádaný kvůli koronaviru

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

V první řadě jsem třeba já osobně získal spoustu času na sebe a svou rodinu. Také byl čas na nějaké domácí resty. No a dal mi také celou řadu nových informací. Při opravování úkolů od žáků jsem se totiž dozvěděl tolik nového a zajímavého. O některých věcech jsem neměl ani tušení.

Samozřejmě nejvíce člověk vnímá ty ztráty na lidských životech, ale v té osobní rovině šlo hlavně o možnost osobního kontaktu s lidmi. S žáky, kolegy, kamarády. Dále pak svobodu cestovat a v neposlední řadě mi vzal chuť se holit.

Antonín Ťuhýček

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK V 8. TŘÍDĚ

Projektová výuka v 8. třídě – Kdepak ty ptáčku hnízdo máš?

Žáci 8. třídy v prvním pololetí školního roku pracovali na projektu s pracovním názvem Kdepak ty ptáčku hnízdo máš? Jak již název napovídá, tématem byli ptáci. Celý projekt propojoval několik předmětů – hudební výchovu, výtvarnou výchovu, pracovní činnosti a také informatiku.

Celý projekt začal v hudební výchově, kde jsme hledali písničky, ve kterých se objevuje téma ptáků. Také jsme si zazpívali písničku z pohádky Obušku, z pytle ven! – Já s písničkou jdu jak ten ptáček, ... V hodinách výtvarné výchovy pak vznikala různá umělecká díla na toto téma. Obrázky jsme pak skenovali a v hodinách informatiky vytvořili „ptačí zpěvník“ s vlastními ilustracemi. V průběhu pololetí jsme také vyšli do terénu na pravidelnou kontrolu a čištění ptačích budek. Ke konci pololetí nás pak čekala vlastní tvorba ptačích budek a krmítek. Nejprve jsme čerpali inspiraci na internetu, potom za spolupráce pana školníka hledali možnosti, jak vlastní návrhy převést na skutečné výrobky. A výsledek? Ten stojí za to. I přes komplikace spojené s pandemií virové choroby covid-19, se všechny budky a krmítka staly součástí Trasy uměleckých ptačích krmítek a budek v Luhačovicích. Ptačí budky si tak mohou prohlédnout nejenom jejich autoři, ale také tisíce lázeňských hostů, kteří do Luhačovic v průběhu sezony zavítají. Kromě našich žáků se podíleli na výzdobě Luhačovic i studenti SUPŠ v Uherském Hradišti.

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY OČIMA OSMÁKŮ

Školní rok 2019/2020 zůstane pro většinu žáků škol nezapomenutelný. Kvůli pandemii koronaviru se 11. března 2020 zavřely na téměř 3 měsíce všechny školy v celé republice. A i když se situace pomalu uklidňuje, zůstane toto v paměti žáků nadlouho. Tak jako generace prarodičů vzpomíná na uhelné prázdniny, tak nynější žáci budou vzpomínat na prázdniny Covid 19. Věřím ale, že si žáci vzpomenou i na další zážitky. Třeba z prvního pololetí.

V tomto pololetí osmáky provázelo téma Ptáci. Jednou z aktivit tohoto projektu bylo již tradiční čištění a údržba ptačích budek a krmítek.

V polovině září se na chvíli stala z žáků 8. třídy kontrolní a úklidová četa a vypravila se na monitoring ptačích budek. Jednalo se o 10 sýkorníků a 10 rehkovníků. Ty jsou umístěny podél Cyrilometodějské stezky nad Velehradem. Každý z žáků přispěl svým dílem k tomu, že všechny budky a krmítka byly řádně zkontrolovány a vyčištěny.

„Na tuhle akci se těšíme, protože pomůžeme přírodě, ale hlavně zmeškáme pár hodin učení. Navíc jsme na čerstvém vzduchu, v lese plném listů a se spolužáky a spolužačkami. Asi by nám ani vůbec nevadilo, kdybychom ty budky čistili častěji☺.“ Osmáci.

9. TŘÍDA

Třídní učitelka Mgr. Tereza Kovaříková

Bartošová Marie, Burda Daniel, Burešová Karolína, Gottwaldová Kateřina, Hlúšek Martin, Hrabec Jakub, Ingrová Rozálie, Jakeš Patrik, Jurák Pavel, Jurkasová Helena, Juřenová Markéta, Kovář Jiří, Machová Lucie, Maňásek Ondřej, Martínková Gabriela, Martínková Veronika, Mítková Jana, Pelikán Petr, Stašková Denisa

Moji milí deváťáci,

v jedné z písní mé oblíbené kapely se zpívá „I CESTA MŮŽE BÝT CÍL“. Někdy ani netušíme, že jsme cíle vlastně už dosáhli, chceme pořád dál a výš, toužíme být na jiném místě, s jinými lidmi, v jiném čase. A tak se někdy stává, že nám až zpětně dojde, že čas, který jsme považovali za ztracený, byl nakonec ten nejintenzivněji prožitý....zážitky, které jsme považovali za obyčejné, byly nakonec těmi, na které vzpomínáme nejraději.....a lidé, které jsme považovali za průměrné, jsou nakonec těmi, které můžeme nazývat svými přáteli.....

Z CELÉHO SRDCE VÁM PŘEJI, ABY SE VÁM PŘI DNEŠNÍCH PŘIJÍMACÍCH ZKOUŠKÁCH DAŘILO A ABYSTE SI SPLNILI SVŮJ CÍL ČI SEN.....

Nezapomínejte ale nikdy na to, že „i cesta může být cíl“.....

Vaše třídní učitelka Tereza Kovaříková

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Odpověď na to, co mi nouzový stav (potažmo karanténa) dal a vzal, není až tak jednoduchá. Bude v sobě totiž zahrnovat rovinu osobní a rovinu profesní. I když se mi na první pohled zdálo, že je třeba je obě oddělit, zjistila jsem nakonec, že jsou obě pevně spojeny.

Nouzový stav a online výuka mě v první řadě donutily pracovat s počítačem a využívat nejrůznější komunikační platformy. Osobně dávám přednost přímé komunikaci a sociální sítě příliš nemiluji, zjistila jsem ale, že např. zadávání úkolů přes Teamsy (i jejich následná oprava) mi vyhovuje a dovedu si představit jejich využití např. při procvičování učiva v rámci domácích úkolů. Musím také říci, že jsem o sobě vůbec netušila, že jsem schopná se s online komunikací a výukou tak rychle sžít.

I když jsem tušila, že naši žáci mají pro učení špatnou motivaci – známky, nouzový stav a s ním spojená online výuka tuto vadu českého školství naplno odkryly. Na spoustě dětí bylo jasně vidět, že ve chvíli, kdy nad sebou nemají „bič“ známkování, jejich touha po vzdělání mizí, u mnohých (i tzv. studijních typů) je zcela nulová. Přitom úkoly, které jsme zadávali, byly – alespoň myslím – zábavné a vytvořené tak, aby dětem pomohly propojovat jejich znalosti a nahlížet na konkrétní problém z různých úhlů pohledu.

Stejně tak už roky vím, že známky nevypovídají téměř o ničem. Při srovnávání úrovně znalostí žáků různých škol je jasně patrné, že nároky jednotlivých učitelů jsou naprosto rozdílné, a známka samotná má tudíž nulovou výpovědní hodnotu. V rámci běžného provozu domácnosti jsem neměla nikdy dost času na to, abych dopodrobna zkoumala vše, co umí mí synové. V průběhu jejich domácího vzdělávání čas na každodenní práci zbyl a musím říci, že jsem se nestačila divit. Nároky v některých předmětech jsou vyšší, v některých však nedosahují úrovně toho, co chceme po dětech v běžné třídě.

V neposlední řadě mi pak nouzový stav jasně ukázal, že mě má práce prostě těší. Nevyhovuje mi pracovat od počítače a chybí mi kontakt s žáky. Jsou to totiž oni, kdo mě nabíjejí svou energií a vždy mě těší, když vidím, že jsem jim předala maximum z toho, co jsem jim předat mohla. A pokud tento pocit mají i oni, vím, že jsem splnila svůj úkol.

Tereza Kovaříková

CO PŘINESL ŠKOLNÍ ROK V 9. TŘÍDĚ

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY OČIMA DEVÁČÁKŮ

„V deváté třídě nás čekalo hodně akcí a dalších věcí. Nejvíce jsem si užila Mikuláše. Začali jsme ho plánovat už dřív, pobavili jsme se u toho a vzniklo několik návrhů. Setkali jsme se brzy ráno, abychom se stihli převléct, nachystat, namalovat a učesat. Pak jsme čekali, až přijdou všechny děti do školy, abychom mohli řídit po celé škole. Všechno jsme stihli a užili si spoustu srandy.“

„V 9. třídě se mi nejvíce líbili Mikuláš a školní ples. Na ples jsme nacvičovali asi 5 měsíců pod vedením Kristýny Krysové. Ples se uskutečnil 8. února v našem turistickém centru. Všichni jsme i ho pořádně užili a byl to nezapomenutelný zážitek.“

„I když nám velkou část devátého ročníku vzal koronavirus, užili jsme si spoustu věcí. Nejvíc vzpomínám na ples, na který jsme se dlouho připravovali a který byl kouzelný.“

„V deváté třídě jsme toho zažili hodně. Když jsme vstoupili do posledního roku na základní škole, vůbec jsme netušili, co nás všechno čeká. Absolventské práce, na které jsme se připravovali od začátku školního roku a zvládli je na jedničku. Pak následoval ples, kde jsme zatančili na téma 20. léta. Pro mnohé z nás to byl nezapomenutelný zážitek. Pak jsme e pilně připravovali na poslední zkoušku, která vedla k ukončení základní školy, což byly přijímací zkoušky, kdy jsme se dostali na vysněnou školu. Moc jsem si užila a teď se těším, co dalšího na nás čeká.“

„Do 9. třídy jsem e nejvíc těšila na ples, na který jsme cvičili a chystali se po celou dobu, co jsme chodili do školy, a nesmírně si ho užili. Velkým zážitkem byly také absolventské práce, ze kterých jsem si odnesla cenné zkušenosti.“

„Zásadní věcí byl pro mě ples. Bylo to tak divné, když se na nás dívaly oči velké části Velehradu. Těch třináct minut, které naše vystoupení trvalo, se zdálo spíš jako třináct hodin. Čas se snad zpomalil a zastavil. Dokonce se mi zdálo, že jsem viděl všechno zpomaleně. Alespoň mi neuniklo nic z té krásy a musím říct, že mě to neuvěřitelně bavilo.“

„Nejvíc jsme i užili Mikuláše i ples. Myslím, že z Mikuláše byli nejlepší čerti a naše scénka se Santou. nácviky na ples jsme začali brzy, občas byly srandovní, občas i náročné. Po nějaké době jsme naše taneční umění předvedli a ples si moc užili.“

ŠKOLNÍ DRUŽINA

PTALI JSME SE VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Nouzový stav mi vzal kontakt s dětmi i se spolupracovníky. Zůstala jsem doma se svými blízkými a člověk si uvědomí, jak je důležité být zdravý. Pro mne to bohužel bylo další těžké období v mém životě. A dal mi zamyšlení nad tím, jak důležitá je rodina, ale také práce i kontakt s ostatními spolupracovníky, přáteli a dětmi.

Sabina Škrabalová

Všechno zlé je k něčemu dobré, stejně tak vnímám i já krizi, kterou nám přinesl nouzový stav.

V těch nejhorších chvílích, kdy jsme nikdo nevěděli, na čem jsme, jsem si uvědomila, že si dokážeme podat pomocnou ruku. Nezáleželo, zda je člověk chudý, či bohatý, zdravý, či nemocný, všichni se snažili přiložit ruku k dílu – vytáhli zbytky látek a oprášili šicí stroje. Což je také to, co mi tento stav nabídl. Dostala jsem možnost naučit se šít na šicím stroji. Což není v dnešní době obchodů s oblečením u mladých lidí úplně běžné. V návaznosti na to, že mohu šít, jsem si uvědomila, jak je důležité vážit si svých rodičů. Právě taťka byl ten, který mi nejen předával své zkušenosti, ale také měl tu trpělivost se mnou hodiny sedět u stroje a sledovat, jak si skoro u každé roušky přišívám prsty. :D A přes všechny obavy z nákazy jsme spolu trávily mnohem víc času a mohli si povídat. Dále jsem měla mnohem víc času na úklid a dohánění restů. Zároveň byl také čas přemýšlet o životě, budoucnosti a promýšlet nadcházející události.

Zároveň mi tento stav vzal na pár týdnů možnost být s dětmi ve družině. Některé jsem díky pozdějšímu rozvolňování zahlédla venku. V ten moment se mi zastesklo, jak rychle vyrostly, a že jsme ztratili společný čas. Taktéž mi vzal čas strávený s přáteli. To si pak člověk uvědomí, jaký je to pocit „být sám“. Vůbec nejhorší však byl začátek tohoto nouzového stavu, kdy jsem měla pocit, že jsem přišla o pocit bezpečí a svobody. Vždy když jsem musela do obchodu, měla jsem pocit strachu a nejistoty. V neposlední řadě mi tento stav vzal na nějaký čas mé koníčky – cvičení.

Martina Vlčková

NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

V září jsme spolu s dětmi odstartovali Cestu do pohádkových měst. Ačkoliv jsme nedoputovali úplně do každého domečku a nesetkali jsme se se všemi pohádkovými postavami, povedlo se nám jich navštívit i tak dost. Celý rok se nesl v duchu spolupráce obou oddělení v rámci tandemů. Děti se v průběhu všech činností zdokonalovaly ve spolupráci a kooperaci, získávaly nové znalosti a dovednosti, učily se praktickým věcem, a to vše nenásilnou formou pomocí her a soutěží.

Naše putování začalo v Domě přátelství Macha a Šebestové, kdy jsme spolu stavěli boudu pro psa Jonatána. Děti pracovaly v různorodých skupinách v rámci obou oddělení a nakonec

předvedly, jak umí spojit síly všichni dohromady. Další měsíc jsme zavítali do Domu tvořivosti Pata a Mata. Stál před námi složitý úkol, kdy jsme měřili naši školu. Děti musely dát opět hlavy dohromady a společnými silami se jim to podařilo. Prožili jsme spolu také Halloween, který se dětem moc líbil, a celkově se tato akce velmi zdařila. Měsíc listopad byl pro nás přímo kouzelný. Setkali jsme se s kouzelníkem Harrym Potterem, který nás učil kouzelným slůvkům. Mimo to se naše děti zúčastnily turnaje kouzelníků před družinou. V Domě umění Pejska a Kočičky jsme zlepšovali geometrické znalosti. Děti tvořili geometrické obrazce za pomoci sebe samých. Také jsme oslavili Vánoce a rozbalili jsme spoustu krásných dárků. V lednu nás čekala cesta do Domu Sněhurky a sedmi trpaslíků. Četli jsme si společně knihu a tvořili k tomuto tématu. V únoru jsme si připomenuli, že v roce 2019 to bylo 50 let, kdy se na známkách objevili hrdinové ze známého komiksového příběhu Čtyřlístek. Vzhledem k tomu, že jsme navštívili Dům Fifinky a jejich přátel, vyrobili jsme si poštovní známky také. Po delší pauze jsme se vrátili v menším počtu a prožili jsme zbylý čas velmi příjemně.

Přestože byly dny, kdy nebylo vše zalité sluníčkem, našla se spousta krásných okamžiků, za které jsme moc rády.

Vaše vychovatelky školní družiny

10. TŘÍDA – ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

„Mnoho lidí říká, že něco nejde udělat, protože to ani nezkusili. Většina věcí i zdánlivě nemožných tvrdou prací dosáhnout lze. Myslím si, že je to vůle, co lidem schází.“ N. Winton

Ať nám všem ta vůle vydrží!

Mgr. Andrea Olbertová

PTALI JSME SE I NETŘÍDNÍCH VYUČUJÍCÍCH

Co mi dal a co mi vzal nouzový stav, kdy jsme nemohli chodit do školy?

Nouzový stav přišel jako blesk, a po celou dobu jeho trvání mi dal bleskové jednání, rychlé rozhodování, uvědomění si, kam školu chceme společně vést a jaká výuka dává smysl a co přináší našim žákům. Potvrdil mi, že se vyplácí pomáhat druhým, být tady nejen pro sebe a pro svoji rodinu, ale i pro žáky, jejich rodiče a kolegy. Nevzal mi nic „strašného“, v životě se mi přihodily horší věci. Ale prázdná škola bez žáků a kantorů není nic pro mne.

Andrea Olbertová

V době nejpřísnějších opatření se stupňovalo napětí v domácnosti, některé dny extrémně. Nejenom, že jsme přišli o svobodu pohybu, o pocit takového obecného bezpečí, ale navíc

někdy i o domácí pohodu. Stálo to hodně energie. Tento stav mně naopak dal dobrý pocit z toho, že jsme tuto zatěžkávací zkoušku doma i ve škole zvládli. Naučil mě přemýšlet, plánovat i pracovat jinak. Určitě nás to posunulo v mnoha oblastech všechny hodně dopředu. A taky mně dal 3 kila navíc.

Jiří Sukaný

Nouzový stav mně i mojí rodině změnil každodenní život. Běžné a všední věci, které jsme dříve brali jako samozřejmost, byly omezené nebo zcela zakázané. Změnily se mé domácí i pracovní povinnosti. Začala jsem „vyučovat“ z domu. Musím říct, že žádná výuka na dálku přes počítač není schopna nahradit osobní přístup, osobní setkání a atmosféru ve třídě, ve škole. Zkrátka mi chyběli žáci, možnost diskutovat s nimi naživo, osobní setkání s kolegy.

Na druhou stranu se jinak všední dny zpomalily, měla jsem čas na dohnání restů, věnovat se zahrádce, popovídat si s rodinou a zahrát si společenskou hru.

Při tvorbě výukových materiálů jsem si rozšířila znalosti v práci s počítačem.

Lenka Němcová

Možnost chodit do práce a dělat svou práci, kterou mám ráda. Svobodu, pocit v karanténě nebyl moc příjemný. Poznala jsem své okolí v krizových situacích. Ujistila jsem se, že se nemusím ničeho bát, že mám výborné rodinné zázemí a že nás každá taková situace vlastně posiluje.

Kateřina Horáková

Nemusela jsem brzy vstávat a chyběl mi kontakt s žáky.

Jitka Kavková

V úterý 10. 3. 2020 bylo rozhodnuto o uzavření škol. Na středu 11. 3. jsme měli domluvenou skupinovou práci se třetíky. Odkládáme na neurčito. To jsme ještě netušili, že se nouzový stav protáhne na několik týdnů. Teď, když se situace stabilizovala, zpětně přemýšlím nad touto uplynulou dobou. Provázela nás mnohá omezení, na kterých jsem se naučila, že volný pohyb, setkávání s přáteli nebo chození do práce a do školy není samozřejmost. Používala jsem častěji než jindy počítač a mobil pro komunikaci s druhými. Téměř každý den jsem chodila se syny na vycházky do lesa, do vinohradu, k rybníku.. To mě naučilo víc si všímat přírody kolem nás. Co mi ale chybělo nejvíc, byl osobní kontakt s druhými, který je pro mě nenahraditelný jak v mé profesi, tak i v osobním životě. Věřím, že každou krizi můžeme chápat jako příležitost. Příležitost se něčemu novému naučit, něco změnit, něco nového zažít.

Šárka Moštková, školní psycholožka

VZAL MI: třídu plnou dětí, zpětnou vazbu od dětí, moci ihned reagovat na jejich ústní či písemný výstup, každodenní radost ze setkání s kolegy, servis v podobě připraveného jídla

z jídelny, úsměvy lidí, větší pocit aktivní sounáležitosti s lidmi, vždy skvělou oslavu Dne učitelů, několik hodin individuální činnosti s mými školními dětmi, (zejména s osmáky)

DAL MI: zkušenosti s IT, zjištění, že člověku stačí k životu málo, uvědomění si vnímání rytmu přírody a její bezmezné obklopenosti, změnu životních hodnot, návrat k původním lidským tradicím obyčejného žití, široký repertoár rychlé přípravy jídel, spolužití s rodinou, větší toleranci a potřebu dělby práce, posílení vztahu se starými lidmi, uvědomění si jejich křehkosti, zranitelnosti a jejich technické izolace, poznání toho, s jakou pokorou musíme přistupovat k přírodě, k vesmíru, k Bohu, vážit si každého dne, radovat se z drobných skutečností, velký obdiv lékařům a složkám záchranného systému a vládním rozhodnutím, nezbytnost disciplíny každého, všech, a v neposlední řadě se budu opakovat – poděkování, jakým způsobem zareagovalo vedení školy na systém výuky a jasnou organizaci pedagogických pracovníků v době nouzového stavu a i po něm. Pokyny, které z vedené školy vycházely, byly srozumitelné, jednotné, zbytečně nepohlcující jak učitele, tak i žáky

Renata Ulrichová, speciální pedagog

Tento nouzový stav mi dal čas. Čas na přemýšlení, na zklidnění, na práci, na nejbližší rodinu. Čas na uvědomění si, že zdraví je jedno z nejdůležitějších a každý nemá takové štěstí, aby ho měl. Čas na to, aby si člověk uvědomil, že ne vše je automaticky, ale je potřeba se radovat i z maličkostí. Nouzový stav dokázal dělat s lidmi to, co mysleli, že nezvládnou, a stejně tak to bylo se mnou. Díky tomuto stavu a této izolaci člověk dokázal a musel posunout své limity, o kterých myslel, že je ani nepřekoná. Nouzový stav mi vzal kontakt s rodinou, dětmi ze školy, kolegy, přáteli. Vzal mi možnost osobního setkávání. Vzal mi osobní svobodu a jistotu a na nějakou chvíli pocit bezpečí.

Adéla Ševčíková

